

[Forsvarsministeren.]

mende tid. Det, jeg sagde i mine bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), var dette, at jeg er ikke tilhænger af, at vi får en stor forsvarsstab eller store værnssstabe under den ny ordning; jeg mener, vi må kunne klare os med en forholdsvis beskedne fælles forsvarsstab og med særdeles små værnssstabe. Men det er jo noget ganske andet end det indtryk, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) havde fået af mine bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen finder jeg ikke nogen grund til at ofre mange bemærkninger på. Det ærede medlem forsøgte jo at give det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen en håndsækning — den håndsækning, som andre ordførere ikke har haft lyst til at yde det ærede medlem —, og jeg gratulerer det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen dermed. Men det kan ikke bestrides, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen var noget selvmodsigende, da han omtalte, hvad jeg havde sagt til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det ærede medlems opgave er jo at skabe uro og splid, hvor han kan komme til det, og jeg misforstår derfor ikke formålet med den bemærkning, han gjorde om, at jeg havde skældt søværnskommandoen bælgens fuld. Jeg har ikke fra dette høje tings talerstol henvendt mig til søværnskommandoen. Jeg har henvendt mig til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og har sagt, at hans tale i går var en ganske ensidig gengivelse af søværnskommandoens synspunkter, de synspunkter, som er tilgængelige for folketingets medlemmer i den betænkning, der foreligger fra forsvarskommissionen, og jeg kan ikke tænke mig, at man fra søværnskommandoens side vil bestride, at de synspunkter, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte i går, i det store og hele er i overensstemmelse med søværnskommandoens synspunkter. Men det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ikke af den grund nogen anledning til at tale om, at jeg har været uligevægtig. Iøvrigt var det jo ganske interessant at bemærke, at det ærede medlem, samtidig med at han erklærede, at jeg havde været uligevægtig i min tale, føjede til, at de betragtninger, jeg fremførte, var velovervejede og ikke impulsive. Hvordan man både kan være uligevægtig og velovervejet, er det formentlig kun det ærede medlem hr. Aksel Larsen forundt at give en forklaring på.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at jeg har intet at føje til og intet at trække fra i de bemærkninger,

jeg gjorde til ham i formiddags, men jeg vil gerne overfor det ærede medlem benytte lejligheden til at understrege, at den vurdering af hans arrogance, som jeg har givet udtryk for her fra tingets talerstol, er blevet tiltrådt af ordføreren for socialdemokratiet, af ordføreren for partiet venstre og af ordføreren for det konservative folkeparti. Det kunne dog måske give det ærede medlem anledning til at gå ind i sit lønkammer og overveje, hvorvidt den måde, hvorpå han fra tid til anden optræder her i tinget, er rimelig.

Det ærede medlem vil nu hævde, at jeg i min fremsættelsestale ikke har foretaget nogen udførlig imødegåelse af fælleserklæringen fra værnsscheferne. Jo, jeg har i min fremsættelsestale udførligt argumenteret for, hvorfor enhed i ledelsen er påkrævet, jeg har uddybet mine betragtninger her i dag, men ville det ærede medlem iøvrigt have mere besked om mine synspunkter, end jeg har kunnet give eller gav i min fremsættelsestale, så havde det stået ham frit for at læse, hvad der står i betænkningen, som jeg har tiltrådt.

Om den fælleserklæring, der foreligger fra værnsscheferne, vil jeg iøvrigt gerne sige, at den er i diametral modsætning til det synspunkt, generalkommandoens oprindelig gjorde gældende. Når generalkommandoen er gået med til fælleserklæringen, skyldes det, såvidt jeg forstår, at man har misforstået en besked, jeg har givet. Jeg har udfoldet ihærdige bestræbelser for, at søværnskommandoens og generalkommandoens skulle kunne nå til enighed om en indstilling, der var holdbar, men jeg har ikke haft til hensigt at opfordre generalkommandoen til at bøje sig for min henstilling på en sådan måde, at man gik med til noget, som man ikke fandt var sagligt forsvarligt, og navnlig har jeg ikke bedt generalkommandoen om at gå med til noget, som det på forhånd var givet der ikke var nogen mulighed for at få accepteret af et flertal indenfor forsvarskommissionen og et flertal her på rigsdagen.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen bad mig iøvrigt svare på et spørgsmål om, hvorvidt det er rigtigt, at man ovre i Sverige afskaffer forsvarschefen. Det ved jeg ikke noget om, jeg er ikke i stand til at svare på dette spørgsmål, og jeg må derfor bede det ærede medlem om at gå andetsteds hen, hvis han vil have klarhed over det, eller i hvert fald give mig tid til at indhente de fornødne oplysninger fra Sverige.

Men da det ærede medlem nu rejser spørgsmålet om ordningen i Sverige, vil jeg gerne sige — og det ved samtlige militære sag-